

eiermagasinet

hus og hjem

BLA G TIL
BERGENS TIDENDE,
NR.
FREDAG
20. APRIL 2012

Velkommen
til bords i kollektivet

STYRE: BERGENS TIDENDE

Ukens boliger

Krogsveen
EST. 1988

Skarehaugene 88, Mathopen

Krogsveen v/ Frodrik Sæviide, tlf. 90 11 64 31

Enebolig Våning:
Prisant.: Kr 7.490.000,- Møn. 23/4 kl 1800-1900
Bm/Floors 283/235 kvm

Baglergaten 20, Sandviken

Krogsveen v/Sivem Røadhorde, tlf. 94 50 14 77

Enebolig Våning:
Prisant.: Kr 5.890.000,- Søn. 22/4 kl 1400-1500
Bm/Floors 194/185 kvm

Hans Hauges gt. 40, Sandviken

Krogsveen v/Jo André Hagen, tlf. 47 61 54 45

Selveier Våning:
Prisant.: Kr 2.490.000,- Tir. 26/4 kl 1830-1930
Bm/Floors 45/45 kvm

Tysoy, Bjørøyhamn

Krogsveen v/Jo André Hagen, tlf. 47 61 54 45

Hvilepart sommers bolig Våning:
Prisant.: Kr 2.690.000,- Søn. 22/4 kl 1300-1400
Bm/Floors 131/118 kvm

ARBEIDSLAG: Ivar femte veka har Helen Håkonsen, Gunilla Wiklund, Kristina Jernbart, Åke Sandberg og seks andre ansvar for at det blir middag i kollektivet. Arbeidslaget planlegg veka, og fordeler oppgåver mellom seg. Alle må jobbe to dagar for fellesskapet. Ivar veka har dei 4000 kroner i fondat mat for. To dagar i måneden blir det handla inn basistovar for 6000-7000 kroner. I Tullstugan er det fem arbeidslag som dette.

MAT Å FRÅ: Oppslag i heisen for tei i hva mat som er å få dei komande dagane. Eitersuppe torsdag.

Tillsammans om middagen

Svenske Gunilla Wiklund kan ikkje fatta at folk vil organisera livet sitt så dårleg at dei må laga middag kvar dag. Atten av tjue middagar kan ho gå til duk og dekkja bord i matkollektivet.

MEG DENNE TIRSDAGEN i mars krytjer ho på seg det blå kjøkenfordedet beime hos seg sjølv, i sjette etasje. Ho tar heisen ned i andre, til kollektivkjøkenet, der ho i dag skal laga mat ilag med naboane Helen, Kristina og Åke. På menyen står ostegratineret fisk med kvitlauk, fleyte og spinat. Om to timar skal fjerde naboar eta dagens middag ilag, slik dei gjer kvar tysdag, onsdag, torsdag og fredag året rundt, bortsett frå to månader om sommaren.

VERI Kollektivhuset Tullstugan på øya Söder i Stockholm sentrum, i eit stort bustadkompleks frå 1994. For tida er 34 av 260 leilingsbeitar i burettslaget Tullstugan saman om kollektivet. – Det har fungert fint i atten år. Vi veit ikkje om

noen annan måte å leva på, seier Tage Wiklund, mannen til Gunilla. Før dei kom hit, budde dei 28 år i eit kollektiv i utkanten av byen. Der budde også arkitekt Mats Egelius, som teikna dette bustadbygget. Saman med han og eit par andre vensar, lanserte dei ideen om eit kollektiv i nybygget. Dei fekk artale om å leiga ei fireroms leilighet på fellesen. Her er det i tillegg til eit romslig kjøken, matrom med langbord, leikarom, eit rom med fjernsyn og eit overnattingsrom for gjester, som er i bruk 200-300 netter i året.

TIL dei familiene som flytta inn då kollektivet var nytt, bur her framleis. Stort sett har femti vaksne og 25 born deltaka i matfellesskapet. Alle et ikkje kvar dag. Tys-

dag til tosdag blir det koka til fjerde, fredagane til sekte. Alle vaksne har arbeidsplikt kvar femte veka, enten med å handla, laga mat eller med å vaska og rydda i fellesromma.

Tage og Gunilla betaler til saman 1100 svenske kroner i månaden for middag fire dagar i veka og fellesutgifter til kollektivet.

– Det er ikkje mogelig å eta så god mat heime til den prisen. Det merkar vi godt om som maren når kjøkenet er stengt, seier Gunilla.

Matlaget handlar stort og økonomisk. Når det blir mat til overs, frys dei den ned til seinare bruk, eller sel den til lunsj neste dag.

– Å samarbeida om middagslaginga på denne måten er både praktisk, økonomisk og svært sosialt. Det er rott og slett sin trea måte å

leva på, kollektivet set ein gullkant på livet, seier Tage.

– Her er mange små familiar i dagens samfunn. Single, eldre par og aleinemedro har alle nytte av å vera i dette fellesskapet. Og vi som er pensjonistar og har god tid, kan avlasta trøle småbarnsforeldre. Har nokon problem med å rekka barnhagen før stengjetid, er det berre å ringja. Det er kjøkt for bom å kjønna mange vaksne. Eg veit ikkje om vi hadde greidd dei slitsame småbarnslam utan fellesskapet i kollektivet. Mange av vensne våre greidda det ikkje, og Nei skilde, seier han.

I HELGANE er matsaken til laga. Då er det barneselskap og andre tilstellingar der, ofte blir fellesromma brukte til ulike kulturarrangement.

KOLLEKTIVISTAR: Tage (78) og Gunilla Wiklund (73) er veteranar når det gjeld kollektiv. Dei har levde i kollektiv fleire sitt vaksne ikkje. Som alle andre i kollektivet Tullstugan i Stockholm, er dei sjølvgegarar i dialekt som nytt praktiske, økonomiske og sosiale fordelar av eit felles kjøken med matset.

orinertaktik hylfinggryna fredag. Med vegetarvoknmatte, og sjokkelsistole til dessert.

Lang tradisjon i Sverige

Det har funnest ulike former for kollektivhus i Sverige i meir enn hundre år. For tida er interessa på ny aukande.

I DAG er 42 eksisterande kollektivhus samla i ei svensk riksförening. Ti nye kollektivhus er under planlegging i Sverige, fortel Dick Urban Vestbro, pensjonert arkitektprofessor og president i Föreningen Kollektivhus Nu. Han har nytt godt av fellesskapet i Tullstugan sidan i 1996.

MANGE av ropeiste byar fekk kollektivhus like etter år 1900, men ideen vart for alvor sett ut i praksis på 30-talet. Då kom ønsket om å rasjonalisera husarbeidet for at kvinner skulle kunna gå ut i arbeid. Kollektivhusa hadde tilsatt personale som laga middag til folk kom heim frå arbeid. På 1970-talet krov alle lærerorganisasjonar i Sverige kollektivhus. Politikarane i Stockholm tok dei på ordet. Tre kommunale bustadsselskap vart pålagde å byggja seks kollektivhus kvar. Nokre kollektivhus er avvikla. Dick Urban Vestbro skuldar mellom anna på aukande individualisme. Dessutan vart det for dyrt å leiga folk til å laga mat. No skjer matlaginga på dagnad.

INTERESSA for felles leysingar er igjen aukande, meiner presidenten. I Sverige har det vore mest vanlig å vera leigetakar i kollektivhus. Dei svenske kollektivhusa er for det meste blokker og andre typar fleirfamiliehus i byen. Danmark har mange liknande bufellesskap i form av reidjehus med eit felleshus i midten. Denne typen bufellesskap har ikkje fått grobott i Noreg på same måten som i nabolanda våre.

HEIMERDSELEG: Matriolen er pynta med blomst og levande lys. Sker sett her femti kvinner og 25 barn tilhøyr kollektivhuset sidan starten i 1994. For tida er det fire fjerne barn her. Leivga i kollektivhuset håper det skifta seg.

Gunilla fortel om boksirkelen med tretti medlemmer som har halde det gåande sidan dei flytta inn. Ein av dei som bur her, arrangerar jazzkvelder og turar til New Orleans. Dei som bur her har ulike kompetansar, som ofte vart utvikla.

– Eg plar omtala kollektivet som den lokale kroavår, seier Tage Wiklund. – Vi er mellom dei eldste som bur her. Det blir spanade å sjå kortreis det blir når vi vil ha bruk for hjelp, om kollektivet vil

taika det. Vi vil gjerne sjå på dette huset som aldersheimen vår, seier han. Han har vore byplanleggjar i Stockholm, Gunilla Wiklund har vore kommunikasjonsjef.

KVART ARBEIDSLAG lagar meny for veka som kjem. Middagsrettane skal vera passe varierte og ikkje altfor arbeidskrevjande. Ein gong kjøpte dei ein eik som blei partert på kjøken-disken. Det blei med den eine gongen. – Det blir best til at

vi set opp menyen etter leva vi har lyst til å laga. Det skal ikkje vera for dyrt, men om fredagane flottar vi oss litt, og då er det duk på borda, seier Kristina Jennbert.

AGNETA og BORIS Cuijat er nykomlingar i Tullstugan. – Vi flytta inn i desember og vart så glade då vi fekk heym om matsaken. Ved å vera med i dette kollektivet, blir vi mykje lettare kjende med folk, seier Agneta. Ho og mannen selde

villaen, flytta i leilighet og er utan røyriste med tidlegare kollektivliv.

– Det er egentleg ein gastronomisk klubb, dette her, meiner Boris. Han seier han nyt både måten og fellesskapet. – Det er ikkje nødvendig å vera frelet for å deika her, det er berre å setja seg til bords og eta godt, seier han.

**EVA ROYLAND
BIRGER LARSEN** *svale*
ev.royland@st.no